

פרידה מחברה טובה / חוה ישראלי

דברים בהלוויה

נעמי שלנו איננה, נעמי הילדה הנצחית עגולת הפנים, עם המשקפיים הנצחיות שעל אפה. נעמי, החברה הקרובה, שהייתה כל כך נוכחת בכל שלב ושלב בחיי.

גדלנו יחד בקבוצת "גפן", קבוצה של שובבים מלאי חיים ורעיונות יצירתיים. הרבה צרות עשינו למחנכינו לאורך הילדות. נעמי הייתה הרצינית שבחבורה, ילדה שקטה, שקולה וחכמה, עם צחוק מתגלגל.

במוסד, בקבוצת הדס, התבלטה תמיד כתלמידה טובה, מישהי שאפשר לסמוך עליה בכל פעולה שדרשה התארגנות וסדר.

בצבא שירתה בגדוד 12 של גולני, הושפעה מאד ממה שעבר הגדוד במלחמה על כיבוש הגולן. רשמי הקרב וחוויותיו ליוו אותה כל השנים.

יחד עם איציק בנתה זוגיות יפה ויוצאת דופן. הם השלימו אחד את השנייה - היא הצנועה, הביישנית, ואיציק הפעלתן, אוהב השיח.

זכורה לי אהבתה לנגינת המנדולינה, שראשיתה הייתה במוסד, וליוותה אותה לאורך כל חייה הבוגרים. עם השנים התרחקנו מעט אבל תמיד נשמר הקשר המיוחד.

לפני כחמש שנים נבחרנו לשמש ביחד בצוות האבלות. נעמי שוב הוכיחה את יכולתה בארגון, בסדר ובמחשבתה הבהירה והחכמה.

נעמי יקרה - בשנה האחרונה היה לי קשה לראות בסבלך, בכאביך ובחוסר האונים שלך. מאידך שמחתי לראותך במפגש המחודש שלך ושל איציק עם שרון בתכם.

אהבתי אותך נעמי באופיך השקט, בענווה שלך וביושרך.

את מצטרפת היום לחברים האהובים שלנו, שנחים פה בבית העלמין היפה הזה – יַעַל, נפתלי, חיים, אורי ובתיה. היי שלום חברה יקרה.

נעמי [מימין] וחוה בנות שש; צילום: אבא מנחם